

- och de, som fyllas av sin lidelse,  
och de som äro tröga, äro till
- 12 i Mig, — ej Jag i dem, men de i Mig.  
Men världen, villad genom dessa krafter  
och de naturer som de alstra fram,  
ser icke Mig, som lever ovan dem
- 13 i Min ovansklighet. — Min villas slöja,  
som väves av de trenne krafterna,  
är svår för mänskans blick att genomtränga;
- 14 men de som nå Mig genomtränga den.  
De villade och de som göra ont,  
de uslaste bland människor, nå Mig ej,  
ty deras visdom är av villor härjad
- 15 och deras väsen har demonisk art.  
O herre du bland Bharatas, Arjuna!  
det gives fyra slags rättfärdige  
som vörda Mig: den lidande, den vise,
- 16 självsökaren, och den som söker vishet.  
Av dessa fyra är den vise bäst:  
med ständig vördnad dyrkar han det Enda,
- 17 och Jag är kär för honom, han för Mig.  
De äro alla ädla; men den vise  
är sannerligen för Mig som Jag själv:  
förent med SJÄLVET, är han fäst vid Mig
- 18 och vandrar så den allrahögsta vägen.